

Úvod

Strach je přirozenou součástí života. Lidé se bojí různých věcí, a proto už od pradávna existuje mnoho strašidelných historek a pověr. Ty daly vzniknout hororovému žánru. Pohnutky, proč ho lidé konzumují, mohou být různé, ale za cíl si klade pouze jedno: diváka vystrašit. K tomu potřebuje něco, čeho by se divák mohl bát, a tím je ve většině případů záporná postava.

Tyto záporné postavy jsou mnohdy vytvářeny díky skutečným událostem – američtí sérioví vrazi jako Ed Gein, Ted Bundy a Danny Rolling byli inspirací pro psychologické horory *Psycho* a *Mlčení jehňátek*, nebo slasher filmy *Texaský masakr motorovou pilou* a *Vřískot*. Křesťanství a jeho koncept posmrtného života a d'ábla zase dalo vzniknout filmům jako *Vymítač d'ábla* nebo *V zajetí démonů*. To, čeho se bojíme, je důsledkem prostředí, které nás utváří. Proto je logické, že se tyto „zdroje strachu“ budou lišit nejen na osobní úrovni, ale i na úrovni širší, jako například kulturní.

Japonsko je ostrovní země, která byla dlouhé roky izolovaná od okolního světa. Má vlastní náboženství a bohatou kulturu, která se liší nejenom od té západní, ale i od kultury jiných asijských zemí. Tyto specifické prvky se potom promítají i do toho, čeho se Japonci bojí.

Jelikož v hororovém žánru je zásadní záporná postava, zaměřím se v této bakalářské práci na to, jaké záporné postavy se vyskytují v současných japonských hororových filmech. Mým cílem bude zjistit, jaké mají jednotliví antagonisté v různých japonských hororových filmech z posledních třiceti let společné rysy, a rozřadit je podle toho do skupin.

V první kapitole definuji hororový žánr a pojmy antagonistista a monstrem. Ve druhé kapitole popíšu, co ovlivňovalo vývoj japonského hororu. Ve třetí kapitole představím jednotlivé archetypy a pokusím se vysvětlit jejich původ a důvody, proč jsou právě ony v současných hororových filmech nejčastější. V poslední části pak tyto poznatky aplikuji na konkrétní filmy, ve kterých se dané archetypy vyskytují.

Jako primární zdroj mi budou sloužit analyzované filmy. Sekundární zdroj, ze kterého budu čerpat, bude literatura zabývající se japonským hororem a hororovými filmy všeobecně.

Ve své bakalářské práci budu používat pro japonská slova českou transkripci, kterou v závorce doplním původním japonským zápisem. Japonská jména budu uvádět v japonském pořadí, tedy nejdříve příjmení a potom křestní jméno.